

दिधिषुः

दितिस्तुतः, पुं, (दितेः स्तुतः ।) दैत्यः । इत्यमरः ।
१ । २ । १२ ॥ (यथा, नैषधे । १६ । १५ ।

“दितिस्तुतगुरुः प्राणैर्वीक्षुं न किं कथवत्तमः ॥”

दित्यः, पुं, (दितौ भवः । दिति + यत् ।) दैत्यः ।
इति शब्दात्पर्यकत्वतः ॥ (हेदनात्तं धान्यादौ,
ज्ञौ । यथा, वाजसनेयवंहितायाम् । १४ । १० ।

“दित्यवाह्यो विराट् हन्तः ॥”

“दोःवस्त्रकने क्तनुप्रत्ययः । दितिं खल्लन-
मर्हति दित्यं धान्यं वहति दित्यवाट् ।” इति
तद्भाष्ये महोदरः ॥)

दितुत्, त्रि, (दोलते दीप्यतीति । दितु + “दुति-
गामिषुहोतीनां दे च ।” ३ । २ । १७८ ।

इत्यस्य वार्तिकोक्त्या किपि द्वित्वे “दुतिस्त्रायोः
सम्प्रसारणम् ॥” ७ । ४ । ६७ । इत्यभ्यासस्य
सम्प्रसारणम् ।) दीप्तिविशिष्टः । इति सुग्ध-
बोधम् ॥ (स्त्री, दीप्तिः । यथा, ऋग्वेदे । २ । ३ । ७ ।
“यथासमा अजनो दितुतो दिवः ।”

“असमा विषमा नानाप्रकारा दितुतः दीप्तिर-
जनः अजनयः ॥” इति तद्भाष्ये सायनः ॥
वचम् । इति निघण्टुः । २ । २० । यथा, ऋग्वेदे ।
१ । ६६ । ७ ।

“असुनं दितुन्विषप्रतीका ॥”

दिधिषायः, पुं, (दधाति आनन्दमिति । धा +
“दिधिषायः ।” उणां ३ । ६७ । इति आद्यः
घातोर्द्वित्वं इत्वं युक् च ।) आरोपितबन्धुः ॥
इति विद्वान्तकौमुद्यासुखादिश्रुतिः ॥ (धारके,
त्रि । यथा, ऋग्वेदे । २ । ४ । १ ।

“मिन्न इव यो दिधिषायो भूद्देव आदेवे जने
जातवेदाः ॥”

“दिधिषायो धारयिता भूत् ॥” इति तद्भाष्ये
सायनः ॥ उज्ज्वलदत्तस्तु “दिधिषायः” इति
उणादिसूत्रं कल्पयित्वा दिधिपूर्वात् स्वतेराद्यः
श्लक्ष इति आख्याय दिधिषायो घृतम् इत्युक्त-
वान् ॥)

दिधिषुः, पुं, (दिधिं धैर्यं स्यतीति । सो + बाहुल-
कात् कुः । यद्वा, दिधिषुं आत्मन इच्छतीति ।
सुप आत्मनः वयच् । किप् । बाहुलकात् इस्वः ।)
द्विरूपपतिः । इत्यमरः । २ । ६ । २३ ॥ (गर्भा-
धानकर्ता । यथा, ऋग्वेदे । १० । १८ । ८ ।

“हस्तमाभस्य दिधिषोस्तुवेदं पयुर्जन्तमभि
धं बभूय ॥”

“दिधिषोर्गर्भस्य निधातुः ।” इति तद्भाष्ये
सायनः ॥ यथा च भागवते । ६ । ६ । ३५ ।

“ब्राह्मणो वीर्य दिधिषुं पु रुषादेन भक्षितम् ।
श्रोत्रन्यासानसुर्वीशमश्रुपत् कुपिता सती ॥”

“दिधिषुं गर्भाधानकर्तारम् ॥” इति श्रीधरः ॥)
द्विरुपायाम्, स्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥

(धारके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १० । ७८ । ५ ।
“अन्वामो न वे व्येष्टास आश्रवो दिधिषवो न
रथः सुदानवः ॥”

“तथा दिधिषवो न वक्ष्णां धारका इव ॥”
इति तद्भाष्ये सायनः ॥)

दिनक

दिधिषुः, स्त्री, (दधाति पापं यद्वा दिधिं धैर्यं
इन्द्रियदौर्बल्यात् स्यति लज्जतीति । दा वा सो +

“अन्ददन्पूजयित्वा ॥” उणां । १ । ६५ । इति
कूपप्रत्ययेन साधुः ।) द्विरुपा । वारद्वयविवा-

हिता स्त्री । तत्पुण्यायः । दिधिषुः २ पुनर्भूः ३
दिधिषुः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ विवाह-

हितायां कनिष्ठयां सर्वा अविवाहिता व्येष्टा
भगिनी । यथा, उद्वाहत्तत्वे ।

“व्येष्टायां विद्यमानायां कन्यायास्तृतीयशुभा ।
सा चाग्नेदिधिषुर्ज्ञेया पूर्वा च दिधिषुः स्मृता ॥”

(धारके, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । ७१ । ३ ।
“दधश्रुतं धनयसस्य धीतिमादिदर्यो दिधिष्वो
विश्रवाः ॥”)

दिधिषूपतिः, पुं, दिधिषूर्द्विरुपा तस्याः पतिः
स्वामी । द्विरुपापतिः । (यथा, मनुः । ३ । १७३ ।

“भ्रातृन्तस्य भार्यायां योऽदुरच्येत कामतः ।
घर्मेद्यापि नियुक्तायां च ज्ञेयो दिधिषूपतिः ॥”)

दिनं, स्त्री, (दति खल्यति महाकालमिति ।
दो हेदे + “बहुलमन्यत्रापि ॥” उणां २ । ४६ ।

इति इनच् ।) कालविशेषः । तत्पुण्यायः ।
घस्रः २ आहः ३ दिवसः ४ वासरः ५ । इत्य-
मरः । १ । ४ । २० । भास्वरः ६ दिवा ७ । इति राज-

निघण्टुः ॥ वारः ८ अंशकः ९ द्यु १० अंशकम्
११ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । ३ । ८ ।

“दिनेषु गच्छतुषु नितान्तपीवरं
तदीयमावीनसुखं स्तनहयम् ॥”)

तत्पु मनुष्यमाने षट्दशालकम् । पितृमाने
गौणचान्द्रमासात्मकम् । देवास्तुरमाने वत्सरा-

त्मकम् । ब्रह्ममाने दिशद्विसहस्रयुगात्मकम् ।
मनुष्यमाने ब्रह्मणो दिनस्य संख्या १८,६४०,०००,
००० । इति पुराणम् ॥ तदेव मनुष्याणां सौर-

सावनचान्द्रमासत्रयेण चतुर्विधम् । यथा,—
सावनं दक्षाः षट्दशः खलनखगुणांशाष्टा-

स्तदेन भवेत् । १ ।
उद्यादोद्याङ्गानोर्भोमसावनवासराः । २ ।

तिथिनेकेन दिवसचान्द्रमाने प्रकीर्णितः । ३ ।
व्याहृष्टे स्तत् प्राञ्जैर्नाक्षत्रं षट्दशालकम् ॥ ४ ॥
जीम्भतवाहनमते तु सूर्यकिरणावच्छिन्नचतु-

र्यामयुक्तम् ॥
दिनं, स्त्री, (दो हेदे + इनच् ।) सूर्यकिरणा-

वच्छिन्नकालः । तद्वैदिकपुण्यायः । वसोः १
द्युः २ भाद्रः ३ वासरम् ४ खसरानि ५ घंसः ६
घर्मः ७ एणः ८ दिनम् ९ दिवा १० दिवे-

दिवे ११ द्वाविंशति १२ । इति द्वादशाहर्णामानि ।
इति वेदनिघण्टौ १ अध्यायः ॥ * ॥ सिं-
हकथातुलाष्टिककङ्कममीनलयानि । यथा,—

“अजगोपतियुग्मच कर्कषान्विन्दगास्तथा ।
निशाचंजाः स्मृताश्चेति शेषाश्चाप्ये दिनात्मकाः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
दिनकरः, पुं, (करोतीति । कृ + णच् । दिनस्य

करः ।) सूर्यः । इति हेमचन्द्रः । २ । ११ ॥
(यथा, ऋतुसंहारे । १ । २२ ।

“दिनकरपरितापात् चोद्यतोऽयः समन्तात्
विदधति भयसुखैर्वीक्षमाना वनान्ताः ॥”)

दिनकरात्मजा, स्त्री, (दिनकरस्य सूर्यस्य आत्मजा ।)
यमुना । इति हज्जायुधः ॥

दिनकेशरः, पुं, (दिनस्य केशर इव ।) आम्बकारः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

दिनज्योतिः, [सु] स्त्री, (दिनस्य ज्योतिः ।)
आतपः । इति राजनिघण्टुः ॥
दिनदुःखितः, पुं, स्त्री, (दिने दिवसे दुःखितः ।
दिवाभागे विद्योगितात्तपालम् ।) चक्रवाकः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
दिनप्रणीः, पुं, (दिनं प्रणयतीति । प्र + नी +
णिप् ।) सूर्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अर्क-
दृशः । सूर्यपुण्यायत्तः ॥)
दिनबलः, पुं, (दिने बलं यस्य ।) पञ्चमवहवप्र-
माटमैकादशद्वादशराशयः । इति ज्योतिषम् ॥
(सूर्यगुरुशुक्रगुरुहाः । इति दृष्ट्यातकम् ॥)
दिनमणिः, पुं, (दिनस्य मणिरिव ।) सूर्यः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, गीतगोविन्दे । १ । १८८ ।
“दिनमणिमखलमखलं । भवखलनं ।
सुनिजनमानसहंसं । जय जय देव हरे । ॥”
अर्कदृशः । सूर्यपुण्यायत्तः ॥)
दिनमूर्द्धा, [नृ] पुं, (दिनस्य मूर्द्धा मस्तकमिव ।
दिनस्य आदिस्यानत्वादस्य तथात्वम् ।) पूर्वादिः ।
उद्याचलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
दिनांशः, पुं, (दिनस्य अंशः ।) प्राक्मध्याह्ना-
पराह्णसायाह्नादिः । इति राजनिघण्टुः ॥
दिनादिः, पुं, (दिनस्य आदिः ।) प्रभातम् । इति
राजनिघण्टुः ॥
दिनान्तः, पुं, (दिनस्य अन्तः ।) सायम् । दिवाव-
सानम् । इत्यमरः । १ । ४ । ३ । (यथा, ऋतु-
संहारे । १ । ११ ।
“दिनान्तरस्योरभ्युपशान्तमन्मयो
निदाघकालः समुपागतः प्रिये ! ॥”)
दिनान्तकः, पुं, (दिनस्य अन्तकः नाशकः ।) अन्व-
कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
दिनावसानं, स्त्री, (दिनस्य अवसानं यत्र ।)
दिनान्तः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५४ ॥ (यथा,
रघुः । २ । ४५ ।
“दिनावसानोत्सुककवाकवत्सया
विस्मयतां धिगुरियं महर्षेः ॥”)
दिनिका, स्त्री, (दिनं कृत्वहेतुतया अस्म्यदिति ।
दिन + ठन् ।) एकदिनकृतकर्मव्ययम् । इति
शब्दमाला ॥
दिनभ, क ड संघाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-
न्त्यासं चकं-सेट् ।) क ड, हिम्भयति । वृष्टातो
राशीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥
दिभ, इ क नोदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-
परं-सकं-सेट् ।) इ क, हिम्भयति । नोदः प्रेर-
णम् । इति दुर्गादासः ॥
दिम्य, ञ क संघाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-
उभं-सकं-सेट् ।) चोद्यप्रवर्गशेषोपधः । द्वितीय-

दिम्य

“दिनकरपरितापात् चोद्यतोऽयः समन्तात्
विदधति भयसुखैर्वीक्षमाना वनान्ताः ॥”)

दिनकरात्मजा, स्त्री, (दिनकरस्य सूर्यस्य आत्मजा ।)
यमुना । इति हज्जायुधः ॥

दिनकेशरः, पुं, (दिनस्य केशर इव ।) आम्बकारः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

दिनज्योतिः, [सु] स्त्री, (दिनस्य ज्योतिः ।)
आतपः । इति राजनिघण्टुः ॥

दिनदुःखितः, पुं, स्त्री, (दिने दिवसे दुःखितः ।
दिवाभागे विद्योगितात्तपालम् ।) चक्रवाकः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

दिनप्रणीः, पुं, (दिनं प्रणयतीति । प्र + नी +
णिप् ।) सूर्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अर्क-
दृशः । सूर्यपुण्यायत्तः ॥)

दिनबलः, पुं, (दिने बलं यस्य ।) पञ्चमवहवप्र-
माटमैकादशद्वादशराशयः । इति ज्योतिषम् ॥
(सूर्यगुरुशुक्रगुरुहाः । इति दृष्ट्यातकम् ॥)

दिनमणिः, पुं, (दिनस्य मणिरिव ।) सूर्यः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, गीतगोविन्दे । १ । १८८ ।
“दिनमणिमखलमखलं । भवखलनं ।
सुनिजनमानसहंसं । जय जय देव हरे । ॥”
अर्कदृशः । सूर्यपुण्यायत्तः ॥)

दिनमूर्द्धा, [नृ] पुं, (दिनस्य मूर्द्धा मस्तकमिव ।
दिनस्य आदिस्यानत्वादस्य तथात्वम् ।) पूर्वादिः ।
उद्याचलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दिनांशः, पुं, (दिनस्य अंशः ।) प्राक्मध्याह्ना-
पराह्णसायाह्नादिः । इति राजनिघण्टुः ॥

दिनादिः, पुं, (दिनस्य आदिः ।) प्रभातम् । इति
राजनिघण्टुः ॥

दिनान्तः, पुं, (दिनस्य अन्तः ।) सायम् । दिवाव-
सानम् । इत्यमरः । १ । ४ । ३ । (यथा, ऋतु-
संहारे । १ । ११ ।

“दिनान्तरस्योरभ्युपशान्तमन्मयो
निदाघकालः समुपागतः प्रिये ! ॥”)

दिनान्तकः, पुं, (दिनस्य अन्तकः नाशकः ।) अन्व-
कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दिनावसानं, स्त्री, (दिनस्य अवसानं यत्र ।)
दिनान्तः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५४ ॥ (यथा,
रघुः । २ । ४५ ।

“दिनान्तरस्योरभ्युपशान्तमन्मयो
निदाघकालः समुपागतः प्रिये ! ॥”)

दिनान्तकः, पुं, (दिनस्य अन्तकः नाशकः ।) अन्व-
कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दिनावसानं, स्त्री, (दिनस्य अवसानं यत्र ।)
दिनान्तः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५४ ॥ (यथा,
रघुः । २ । ४५ ।

“दिनान्तरस्योरभ्युपशान्तमन्मयो
निदाघकालः समुपागतः प्रिये ! ॥”)

दिनान्तकः, पुं, (दिनस्य अन्तकः नाशकः ।) अन्व-
कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दिनावसानं, स्त्री, (दिनस्य अवसानं यत्र ।)
दिनान्तः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५४ ॥ (यथा,
रघुः । २ । ४५ ।

“दिनान्तरस्योरभ्युपशान्तमन्मयो
निदाघकालः समुपागतः प्रिये ! ॥”)

दिनान्तकः, पुं, (दिनस्य अन्तकः नाशकः ।) अन्व-
कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दिनावसानं, स्त्री, (दिनस्य अवसानं यत्र ।)
दिनान्तः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५४ ॥ (यथा,
रघुः । २ । ४५ ।

“दिनान्तरस्योरभ्युपशान्तमन्मयो
निदाघकालः समुपागतः प्रिये ! ॥”)

दिनान्तकः, पुं, (दिनस्य अन्तकः नाशकः ।) अन्व-
कारः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दिनावसानं, स्त्री, (दिनस्य अवसानं यत्र ।)
दिनान्तः । इति हेमचन्द्रः । २ । ५४ ॥ (यथा,
रघुः । २ । ४५ ।